

DEMIELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ I ADOLESCENTNOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije
s međunarodnim sudjelovanjem

01. ožujka
2024.
Hotel Capital
Zagreb

Organizacijski odbor:

Prof.dr.sc. **Tea Schnurrer-Luke-Vrbanic**, dr. med.
Jadranka Sekelj Fureš, dr. med.
Izv.prof.dr.sc. **Vlasta Đuranović**, prim. dr. med.

Klinika za dječje
bolesti Zagreb

MEDRI

Katedra za
neurorehabilitaciju

Akademija za razvojnu
reabilitaciju

Amadria Park Hotel Capital, Zagreb, Jurišićeva 22

Obavijest o stručnom usavršavanju

Ove godine slavimo jubilarnu 5. godišnjicu našeg neuropedijatrijskog simpozija s međunarodnim sudjelovanjem "Demijelinizacijske bolesti u djece".

Stručno usavršavanje namijenjeno je lijećnicima, posebice subspecijalistima pedijatrijske neurologije, specijalistima neurologije i pedijatrije, oftalmolozima, specijalistima fizikalne medicine i rehabilitacije i obiteljske medicine, psiholozima, logopedima te specijalizantima svih specijalnosti, kao i fizioterapeutima, radnim terapeutima i drugim stručnjacima u području zdravstva i odgoja i obrazovanja koji se bave djecom oboljelom od demijelinizacijskih bolesti.

Cilj stručnog usavršavanja je senzibiliziranje stručnjaka različitih područja za ovu skupinu bolesti čija je incidencija u stalnom porastu, a u svrhu što cjelovitije skrbi o bolesnicima koji se sve češće prezentiraju u dječjoj dobi. Osim prenošenja najnovijih spoznaja o demijelinizacijskim bolestima u dječjoj dobi želja voditeljica i predavača je ostvarivanje bolje suradnje različitih struka koja nadilazi dobnu strukturu bolesnika obzirom da se često radi o kroničnim bolestima.

Polaznici će dobiti ECTS bodove Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci. Stručno usavršavanje bit će prijavljeno za bodovanje u strukovnim komorama.

Naknada za sudjelovanje – 50 Eura

Umirovljenici su oslobođeni plaćanja naknade za sudjelovanje.

Naknada se uplaćuje na žiro račun Akademije za razvojnu rehabilitaciju
IBAN HR1723600001101440593.

Predavači po abecednom redu

Prof.dr.sc. Azra Alajbegović, prim.dr.med.

redovni profesor neurologije u trajnom zvanju na Medicinskom fakultetu u Sarajevu; Privatna Neurološka ordinacija Alajbegović Sarajevo; Članica AAN, Udrženja neurologa BiH i stalni sudski vještak iz oblasti medicine, neuropsihijatrija MZ BiH; Suradni član Akademije znanosti i umjetnosti BiH.

Akademikinja Vanja Bašić Kes, prim. dr.med.

specijalist neurologije, subspecijalist neuroimunologije, radi na Klinici za neurologiju, voditeljica Zavoda za neuroimunologiju, KBC Sestre milosrdnice, Zagreb

Prof.dr.sc. Silva Butković Soldo, prim.dr.med.

specijalist neurologije, subspecijalist neuroimunologije, voditeljica Zavoda za neurorehabilitaciju i neuroimunologiju KBC Osijek, redoviti profesor u trajnom zvanju na Medicinskom fakultetu u Osijeku, voditeljica „Referentnog centra za neurorehabilitaciju“ Ministarstva zdravstva RH

Stjepan Čota, dr.med.

specijalist fizikalne medicine, Zavod za dječju ortopediju, Klinika za dječje bolesti Zagreb, Klaiceva 16.

Ivana Đaković, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalizant pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Zagrebu

Izv.prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim.dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Poliklinika za dječje bolesti Helena, Zagreb, voditeljica „Referentnog centra za rast i razvoj djece“ Ministarstva zdravstva RH

Prim.dr.sc. Tereza Gabelić, dr.med.

specijalist neurologije, Klinika za neurologiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb, docentica na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

Tonći Grmoja, dr.med.

specijalist radiologije, subspecijalist dječje neuroradiologije, Klinika za dječje bolesti Zagreb, Klaiceva 16, Zavod za dječju radio logiju

Prof.dr.sc. Mario Habek, dr.med.

specijalist neurologije, subspecijalist neuroimunologije, Klinika za neurologiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb, nastavnik Medicinskog fakulteta Sveučilišta Zagrebu

Nikolina Kristić Cvitanović, dr.med.

specijalist fizikalne medicine, Zavod za dječju ortopediju, Klinika za dječje bolesti Zagreb, Klaiceva 16.

Izv.prof.dr.sc. Radenka Kuzmanić Šamija prim.dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Poliklinika za djecu Pediatrics Plus - Rijeka, Fakultet zdravstvenih studija Sveučilišta u Rijeci, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

Lana Lončar, dr. med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Zagrebu

Josipa Pap, med.sestra

Klinika za dječje bolesti Zagreb, Klinika za pedijatriju, Odjel i Poliklinika za dječju neurologiju, Klinike za dječje bolesti Zagreb, Klaiceva 16.

DEMIJELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ I ADOLESCENTNOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije s međunarodnim sudjelovanjem

Sanja Pejić-Roško, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Osijeku

prof.Silvija Philipps Reichherzer

psihologinja, AMI Montessori special educator 3-6; Marte Meo licence supervizor; instruktor SI pedagogije

Andrijana Pilon Far, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalizant pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb

Prof.dr.sc. Igor Prpić, dr.med.

specijalist pedijatrije sa užim specijalizacijama iz neopedijatrije i neonatologije, pročelnik Zavoda za dječju neurologiju i dječju psihijatriju Klinike za Pedijatriju KBC-a Rijeka i voditelj „Referentnog centra za epilepsijske i konvulzivne bolesti razvojne dobi“ Ministarstva zdravstva RH

Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Vrbanić, dr.med.

specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije, subspecijalist reumatologije, Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, KBC Rijeka, Pročelnica Katedre za neurorehabilitaciju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci

Jadranka Sekelj Fureš, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, voditeljica Odjela dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Osijeku

Akademik Osman Sinanović

Profesor emeritus neuropsihijatrije - Medicinski fakultet Univerziteta u Tuzli, Medicinski fakultet u Sarajevu, Univerzitet Sarajevska škola nauke i tehnologije; Go-stujući profesor na Sveučilištu u Osijeku. Radi u privatnoj praksi u Poliklinici Medical Irac Tuzla, MHS ambulanta Sarajevo, Poliklinika „Dr. Kamenjašević“ Brčko, Dijagnostički centar „Dr Brkić“ Doboj. Potpredsjednik Medicinske akademije nauka Bosne i Hercegovine. Počasni član Hrvatske medicinske akademije; Redovni član Internationalne akademije nauka i umjetnosti u Bosni i Hercegovini/Voditelj razreda za medicinske nauke IANUBIH, Član Borda direktora Akademije za multiplu sklerozu (Inter University Center Dubrovnik); Board of Trustees Internationalnih neuropsihijatrijskih kongresa u Puli; Počasni član Gaetano Conte Academy (for striated muscle diseases), Napoli, Italy; Potpredsjednik Udruženja neurologa u Bosni i Hercegovini; Član Borda International Danube Neurology Association za Centralnu i istočnu Evropu.

Adelmo Šegota, dr.med.

specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije, subspecijalist reumatologije, Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, KBC Rijeka, nasl. asistent Katedre za neurorehabilitaciju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci

Dr.sc. Ana Tripalo Batoš, dr.med.

specijalist radiologije, subspecijalist dječje neuroradiologije, Klinika za dječje bolesti Zagreb, Pročelnica Zavoda za dječju radio logiju

Program

Petak, 01.ožujka 2024.g.

08.30 do 09.00	prijava polaznika
09.00 do 09.10	otvaranje Simpozija, pozdravna riječ voditelja
09.10 do 09.25	Jadranka Sekelj Fureš, dr.med. MS u djece - prošlost, sadašnjost, budućnost
09.25 do 09.40	Andrijana Pilon Far, dr.med. MS i Ebstein Barrov virus
09.40 do 09.55	Sanja Pejić Roško, dr.med. Epilepsija kod djece s multiplom sklerozom
09.55 do 10.10	Lana Lončar, dr.med. Primjeri iz prakse KDB Zagreb – kako i kojim lijekovima započeti liječenje MS
10.10 do 10.25	Ivana Đaković, dr.med. MOGAD dijagnostički kriteriji iz 2023.
10.25 do 10.50	Dr.sc. Ana Tripalo, dr.med., Tonći Grmoja, dr.med. Neuroradiološke pretrage u dijagnostici demijelinizacijskih bolesti
10.50 do 10.05	Josipa Pap, med. sestra Uloga neropedijatrijske medicinske sestre u dijagnostici i liječenju djece s MS –iskustva KDBZ u međunarodnim, studijama

DEMIJELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije s međunarodnim sudjelovanjem

- 11.05 do 11.20** **Silvija Philipps Reichherzer, prof. psihologije**
Načela komunikacije s kronično bolesnom djecom

Rasprava 20 min

- 11.40 do 12.00** **Pauza za kavu**

-
- 12.00 do 12.20** **Akademik Osman Sinanović, prim.dr.med.**
Nemotorni simptomi multiple skleroze u adolescenata

-
- 12.20 do 12.40** **Prof.dr.sc. Azra Alajbegović, prim.dr.med.**
Multipla sklerozna i spavanje

-
- 12.40 do 13.00** **Prof.dr.sc. Mario Habek, dr.med.**
Najnovija saznanja o patofiziologiji i liječenju MS u odraslih – nove studije

-
- 13.00 do 13.20** **Akademkinja Vanja Bašić Kes, dr.med.**
Vitamin D u liječenju multiple skleroze

-
- 13.20 do 13.40** **Prim.dr.sc. Tereza Gabelić, dr.med.**
Planiranje trudnoće u MS

Rasprava 20 min

BIOGEN Simpozij - 14.00 do 14.20 (20 min)

- Jadranka Sekelj Fureš, dr.med.**
Mjesto lijeka Tecfidera u liječenju djece s multiplom sklerozom

BIOMARIN Simpozij - 14.20 do 14.40 (20 min)

Prof.dr.sc. Igor Prpić, dr.med.

Sadašnjost i budućnost u liječenju neuronske ceroidne lipofuscinoza tip 2 (CLN 2)“.

14.40 do 15.40

Pauza za ručak

15.40 do 16.00

Prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim.dr.med.

Možemo li prevenirati MS u djece

16.00 do 16.20

Prof.dr.sc. Radenka Kuzmanić Šamija, prim.dr.med.

Multipla skleroza i periferna neuropatija – sličnosti i razlike

16.20 do 16.40

Prof.dr.sc. Silva Butković Soldo, dr.med.

Fabryjeva bolest i MS

16.40 do 17.00

Stjepan Čota, dr.med.

Nikolina Kristić Cvitanović, dr.med.

Fizioterapijske mogućnosti u djece s multiplom sklerozom

17.00 do 17.20

Adelmo Šegota, dr.med.

Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Vrbanić, dr.med.

Promjena paradigme u neurorehabilitaciji: od robotskih uređaja do stimulacije središnjeg živčanog sustava i šire

Rasprava 10 min

17.30 do 17.45

Izv.prof.dr.sc. Vlasta Đuranović

Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Vrbanić

Jadranka Sekelj Fureš, dr. med.

Završetak Simpozija

Sponzori

BIOMARIN®

Budite korak ispred – otkrijte rano CLN2

Neuronska ceroidna lipofuscinoza tipa 2 (CLN2) je pedijatrijski neurodegenerativni poremećaj s brzom progresijom koji je moguće liječiti, a očituje se kroz epileptičke napade i zaostajanje u razvoju govora kao tipične rane znakove i simptome.¹

Ubrzajte ranu dijagnozu tako da prepoznate tipične rane znakove i simptome CLN2.

Dvije godine je predugo: rana dijagnoza je ključna

- Novonastali, neprovocirani napadi¹:**
- Počinju između 2. i 4. godine života
 - Najčešće generalizirani toničko-klonički, miklonički ili atonički napadaji
 - Dječa često dobiju pogrešnu dijagnozu epilepsije bez daljnje obrade za CLN2²

- Rano zaostajanje u razvoju govora¹:**
- Zaostajanje u razvoju govora jedan je od najranjih simptoma
 - 83% djece s CLN2 ima rano zaostajanje u razvoju govora³

- Poremećaji kretanja¹:**
- Ataksija
 - Epileptički i neepileptički mioklonus
 - Distonija
 - Spastičnost

- Zaostajanje u razvoju¹:**
- Kašnjenje u postizanju ključnih točaka u praćenju razvoja

NE ČEKAJTE gubitak vida da biste postavili dijagnozu CLN2

Nepravilnosti u EEG-u⁴:

- Fotoparoksizmalni odgovor (PPR) na niskofrekvenčku (1–3 Hz) intermitentnu svjetlosnu stimulaciju (IPS)
- Niskofrekvenčki (1–3 Hz) IPS u mnogim slučajevima izaziva pojavu okcipitalnih šiljaka visoke amplitude

Nepravilnosti u MR-u⁵:

- Cerebelarna atrofija i periventrikularni hiperintenziteti bijele tvari

TESTIRAJTE bolesnika na CLN2 čim vidite BILO KOJI od ovih nespecifičnih ranih znakova

Ne čekajte – ISKLJUČITE ILI POTVRDITE CLN2 enzimskim ili molekularnim testiranjem

Laboratorijska je dijagnoza CLN2 jednostavna²

Zlatni standard za dijagnozu je dokaz nedostatka aktivnosti enzima TPP1 i opažanje patogenih mutacija u svakom alelu gena CLN2/TPP1 (u trans formi).²

Enzimski test za procjenu aktivnosti enzima TPP1, poput testa iz suhe kapi krvi (DBS), ima dijagnostičku vrijednost kada je u skladu s kliničkim znakovima CLN2 ili ako je potvrđen molekularnom analizom.²

Molekularno testiranje gena CLN2/TPP1 uključeno je u brojne komercijalno dostupne genske panele temeljene na simptomima (npr. epilepsiji) i panelima bolesti (npr. NCL, LSD).²

Dijagnostički postupnik CLN2²

KLINIČKA MANIFESTACIJA:
Novonastali, neprovocirani napadaji kojima prethodi rano zaostajanje u razvoju govora
Manje često: ataksija i/ili zaostajanje/zastoj u razvoju

MANIFESTACIJA EPILEPSIJE:
EEG s niskofrekvenčnim IPS-om (1–2 Hz)

(odsutnost nalaza na EEG-u ne smije sprječiti daljnje testiranje na epileptičke sindrome, CLN2 ili druge NCL-ove)

SUMNJA NA
GENSKU
OSNOVU
EPILEPSIJE*

Genski panel na temelju bolesti ili simptoma (npr. genski panel za epilepsiju)

SUMNJA NA
CLN2*
Test aktivnosti
enzima TPP1[†]
Molekularni
test gena
CLN2/TPP1

Genski panel za neuronsku ceroidnu lipofuscinozu (NCL)

SUMNJA NA
NCL*
Genski panel
za neuronsku
ceroidnu
lipofuscinozu
(NCL)
Probirni testovi
za aktivnost enzima
TPP1/PPT1[‡]

DIJAGNOSTIČKI TEST ZA CLN2
Nedostatak aktivnosti enzima TPP1 u leukocitima[†]
Patogene varijante/mutacije u svakom alelu gena CLN2/TPP1[§]

POTVRĐENA DIJAGNOZA CLN2

Preuzeto od Fietz et al. 2016.

*Mogu biti potrebne dodatne kliničke procjene, kao što su MR mozga, OCT/VEP/ERG/FA i EM biopsija.¹ Aktivnost enzima TPP1 može se mjeriti u vrstama uzoraka kao što su suhe kapi krvi ili slišno. Uz TPP1 korisno je ispitati i aktivnost enzima PPT1 (bolest CLN1). ²Testiranje aktivnosti enzima TPP1 u drugim vrstama uzoraka također može imati dijagnostičku vrijednost. ³Uključuje sekvenčiranje pojedinačnih gena, genske panele ili sekvenciranje cijelog eksona/genoma.

Za dijagnozu CLN2 treba koristiti enzimske i/ili molekularne testove²

Više o CLN2 saznajte na www.CLN2connection.eu

EEG, elektroencefalogram; EM, elektronsko mikroskopija; ERG, elektroretinogram; FA, fluorescentska angiografija; IPS, intermitentna svjetlosna stimulacija (intermittent photo stimulation); LSD, lisozomski poremećaj nuklupanja (lysosomal storage disorder); MR, magnetska rezonanca; NCL, neuronalna ceroidna lipofuscinoz; OCT, okularna koherentna tomografija (ocular coherence tomography); PPT1, palmitoil-protein isosteraza; VEP, vidno evocirani potencijali.

Literatura: 1. Williams RE, et al. *Pediatr Neurol*. 2017;69:102–112. 2. Fietz M et al. *Mol Genet Metab*. 2016;119:160–167. 3. Nickel M et al. *Lancet Child Adolesc Health*. 2018;2(8):582–590. 4. Specchio N, et al. *Epilepsia*. 2017;58(8):1380–1388.

BIOMARIN®

©2020 BioMarin International Ltd. Sva prava pridržana.
EU/CLN2/1001 Studeni 2020.

www.CLN2connection.eu

SAMO ZA ZDRAVSTVENE RADNIKE

Tecfidera (dimetilfumarat)
je oralna terapija
indicirana za liječenje odraslih
i pedijatrijskih bolesnika u dobi od
13 i više godina s RRMS.¹

RRMS: relapsno-remitirajuća multipla skleroza.

Biogen Pharma d.o.o., Savska cesta 32, 10000 Zagreb, Hrvatska. tel.: 01 775 73 22, www.biogen.hr
SAMO ZA ZDRAVSTVENE RADNIKE.

Prije propisivanja lijeka TECFIDERA te za više informacija molimo pročitajte zadnje odobreni
sažetak opisa svojstava lijeka i uputu o lijeku koje možete dobiti u poduzeću Biogen Pharma d.o.o
i na internetskoj stranici Europejske agencije za lijekove: www.ema.europa.eu.

Datum pripreme: veljača 2023., Biogen-201110

SKRAĆENI SAŽETAK OPISA SVOJSTAVA LIJEKA TECFIDERA

Naziv lijeka: Tecfidera 120 mg i 240 mg tvrde želučanootporne kapsule Dječjata tvar: dimetilfumarat Terapijske indikacije: Tecfidera je indicirana za liječenje odraslih i pedijatrijskih bolesnika u dobi od 13 i više godina s relapsno-remitirajućom multiplom sklerozom (RRMS). Doziranje i način primjene: Doziranje: Početna doza je 120 mg dvaput na dan. Nakon 7 dana, dozu je potrebno povisiti na preporučenu dozu održavanja od 240 mg dvaput na dan. Ne smije se uzeti dvostruka doza, kako bi se nadoknadiла zaboravljena doza. Bolesnik smije uzeti propuštenu dozu samo ako je između doza proteklo 4 sata. U suprotnom, bolesnik treba pričekati vrijeme kada prema rasporedu uzmija sljedeću dozu. Privremeno smanjenje doze na 120 mg dvaput na dan može smanjiti pojavu navale crvenila i nuspojava probavnog sustava. Unutar mjeseca dana mora se nastaviti s preporučenom dozom održavanja od 240 mg dvaput na dan. Tecfidera treba uzimati s hranom. Doziranje je jednako u odraslim i pedijatrijskim bolesnika u dobi od 13 i više godina. Za djecu u dobi između 10 i 12 godina dostupni su ograničeni podaci. Sigurnost i djelotvornost Tecfidera u djece mlađe od 10 godina nisu još ustanovljene. Način primjene: peroralno. Kapsule se moraju prugati cijele. Kapsuli ili njezin sadržaj ne smije se zdrobiti, razdijeliti, otopiti, sisati ili žvakati, jer acidorezistentna ovinjica mikrotableta sprječava iritirajući učinak na crijeva. Kontraindikacije: Preosjetljivost na dječatu tvar ili neku od pomoćnih tvari; suspektna ili potvrđena progresivna multifokalna leukoencefalopatija (PML). Posebna upozorenja i mjere opreza pri uporabi: Krvni/laboratorijski testovi: Preporučene su procjene bubrežne funkcije prije početka liječenja, nakon 3 i 6 mjeseci liječenja, zatim svakih 6 do 12 mjeseci te kako je klinički indicirano. Liječenje dimetilfumaramatom može za posljedicu imati oštećenje jetre izazvano lijekom, uključujući porast jetrenih enzima (23 puta iznad gornje granice normale, GGN) i porast razina ukupnog bilirubina (≥2 GGN). Nestanak nuspojava opažen je nakon prekida liječenja. Prije započinjanja liječenja te tijekom liječenja preporučuju se procjene aminotransferaza u serumu (npr. ALT, AST i razine ukupnog bilirubina), kako je klinički indicirano. Bolesnici liječeni Tecfiderom mogu razviti limfopeniju. Dimetilfumarat nije ispitivan u bolesnika s već postojećim niskim brojem limfocita pa je potreban oprez u liječenju takvih bolesnika. Prije početka liječenja Tecfiderom treba napraviti kompletan krvnu sliku, uključujući limfocite. Liječenje Tecfiderom ne smije se počiniti u bolesnika s teškom limfopenijom (broj limfocita <0,5x10⁹/l). Nakon početka liječenja, kompletan krvnu sliku, uključujući limfocite, treba napraviti svaka 3 mjeseca. Zbog povećanog rizika od PML-a, u bolesnika s dugotrajnom teškom limfopenijom (broj limfocita <0,5x10⁹/l dulje od 6 mjeseci) treba razmotriti prekid primjene Tecfidera; kod trajno umjerenoš smanjenja apsolutnog broja limfocita (>0,5x10⁹/l do <0,8x10⁹/l dulje od 6 mjeseci) treba ponovno procijeniti omjer koristi i rizika liječenja, dok je u bolesnika s brojem limfocita nižim od donje granice normalnih vrijednosti lokalnog laboratorija potrebno redovito pratiti apsolutni broj limfocita. Snimanje magnetskom rezonancijom (MR): Prije početka liječenja Tecfiderom, treba biti na raspolaganju početni MR nalaz (napravljen obično unutar 3 mjeseca), kao referentni nalaz. U slučaju kliničke sumnje na PML, treba odmah provesti snimanje MR-om u dijagnostičke svrhe. Progresivna multifokalna leukoencefalopatija: PML je oportunistička infekcija uzrokovana virusom John-Cunningham (JCV), koja može imati smrtni ishod ili imati za posljedicu tešku onesposobljivost. PML se može pojaviti kod primjene dimetilfumaramata i drugih lijekova koji sadrže fumarate, u prisutnosti limfopenije, pri čemu dugotrajna umjerena do teške limfopenije povećava rizik od PML-a uz Tecfideru. Rizik dodatno povećava trajanje liječenja Tecfiderom (1-5 godina), značajno smanjenje broja T stanica (CD4+ i osobito CD8+), kao i prethodna primjena imunosupresivnih ili immunomodulirajućih terapija. Kod prvog znaka ili simptoma koji ukazuju na PML, primjenu Tecfidera treba prekinuti te provesti odgovarajuće dijagnoštičke procjene, uključujući utvrđivanje prisutnosti DNA-a JCVA u cerebrospinalnoj tekućini PCR metodom. Simptomi PML-a mogu biti slični onima kod relapsa MS-a. Tipični simptomi povezani s PML-om su raznovrsni, razvijaju se danima do tjednima, a uključuju unilateralnu progresivnu slabost ili nespretnost udova, smetnje vida i promjene u razmišljanju, pamćenju i orientaciji, što dovodi do smetenosti i promjene osobnosti. Liječnici i/ili partneri/njegovatelji bolesnika moraju obratiti pozornost na simptome koji upućuju na PML, kojih sam bolesnik nije svjestan. PML se može pojaviti samo u prisutnosti infekcije JCV-om. Treba napomenuti da negativan test na anti-JCV antitijela (uz normalan broj limfocita) ne isključuje mogućnost naknadne infekcije JCV-om. Prethodne imunosupresivne ili immunomodulirajuće terapije: Nema provedenih ispitivanja ocjene djelotvornosti i sigurnosti Tecfidera priklime prelaska bolesnika s druge terapije koja modificira tijek bolesti na Tecfider. Prethodna imunosupresivna terapija (npr. natalizumab) može pridonijeti razvoju PML-a u bolesnika lječenih dimetilfumaramatom. Kod prelaska bolesnika s druge terapije koja modificira tijek bolesti na Tecfideru, treba uzeti u obzir poljupiek i način djevljanja druge terapije kako bi se izbjegao aditivni imunočistički učinak uz istodobno smanjenje rizika od reaktivacije MS-a. Teško oštećenje bubrega i jetre: Tecfidera nije ispitivana u bolesnika s teškim oštećenjem bubrega ili jetre pa je potreban oprez pri liječenju takvih bolesnika. Teško aktivna bolest probavnog sustava: Tecfidera nije ispitivana u bolesnika s teškom aktivnom bolesću probavnog sustava pa je potreban oprez pri liječenju takvih bolesnika. Navala crvenila: U kliničkim ispitivanjima kod 34% bolesnika liječenih Tecfiderom pojavila se navala crvenila, koja je u većine bolesnika bila blaga ili umjerena. Podaci iz ispitivanja sa zdravim dobrovoljcima ukazuju na to da je navala crvenila povezana s dimetilfumaramatom najvjerojatnije posredovana prostaglandinima. Kratka kura liječenja dozom od 75 mg acetilsalicilatne kiseline bez želučanootporne ovinjice može imati povoljan učinak kod bolesnika s nepodnosićivim navalama crvenila. Anafilaktičke reakcije: Nakon stavljanja lijeka u promet prijavljeni su slučajevi anafilaksije/anafilaktoidne reakcije nakon primjene Tecfidera. Simptomi mogu uključivati dispnju, hipoksiju, hipotenziju, angioedem, osip ili urticariju. Te reakcije uglavnom nastaju nakon prve doze, ali se također mogu pojaviti u bilo kojem trenutku tijekom liječenja te biti ozbiljne i opasne po život. Bolesnicima treba savjetovati da prekinu uzimati Tecfider i potraže hitnu medicinsku pomoć ako osjeće znakove ili simptome anafilaksije. Ne smije se ponovno započeti s liječenjem. Infekcije: U placeboom kontroliranim ispitivanjima 3a incidenčna infekcija (60% naspram 58%) i ozbiljnih infekcija (2% naspram 2%) bila je slična kod bolesnika koji su uzimali Tecfider i onih koji su dobivali placebo. Međutim, zbog immunomodulatornih svojstava Tecfidera, ako bolesnik razvije ozbiljnu infekciju potrebno je razmotriti privremeni prekid liječenja Tecfiderom i ponovno procijeniti omjer koristi i rizika prije ponovnog uvođenja terapije. Bolesnicima koji uzimaju Tecfider treba savjetovati da simptome infekcije prijeve liječenje. Bolesnici s ozbiljnim infekcijama ne smiju započeti liječenje Tecfiderom sve dok infekcija ne bude izliječena. Nije bilo povećane incidenčne ozbiljnih infekcija opaženih kod bolesnika s brojem limfocita <0,8x10⁹/l ili <0,5x10⁹/l. Ako se terapija nastavlja u prisutnosti umjerene do teške produljene limfopenije, ne može se isključiti rizik od oportunističke infekcije, uključujući PML. Herpes zoster infekcije: Tijekom primjene Tecfidera pojavili su se slučajevi herpes zoster. Većina slučajeva nije bila ozbiljne prirode, ali prijavljeni su i ozbiljni slučajevi, uključujući diseminirani oblik herpes zoster, očni herpes zoster, ušni herpes zoster, herpes zoster infekciju neurološkog sustava, meningoencefalitis uzrokovani herpes zosterom te meningomielitis uzrokovani herpes zosterom. Ovi se događaji mogu pojaviti u bilo kojem trenutku tijekom liječenja. Bolesnici koji uzimaju Tecfider potrebno je pratiti na pojavu znakova i simptoma herpes zosteru, osobito ako je istodobno prisutna i limfocitopenija. U slučaju pojava herpes zosteru, potrebno je primijeniti odgovarajuće liječenje. U bolesnika s ozbiljnim herpes zoster infekcijama potrebno je razmotriti prekid liječenja Tecfiderom dok se infekcija ne razriješi. Početak liječenja: Liječenje Tecfiderom treba započeti postupno kako bi se smanjila učestalost navale crvenila i gastrointestinalnih nuspojava. Fanconijev sindrom: Prijavljeni su slučajevi Fanconijeva sindroma povezani s primjenom lijeka koji sadrži dimetilfumarat u kombinaciji s drugim esterima fumaratne kiseline. Rano dijagnosticiranje Fanconijeva sindroma i prekid liječenja dimetilfumaramatom važni su za sprečavanje nastanka oštećenja bubrega i osteomalacije, jer je ovaj sindrom obično reverzibilan. Njegovi najvažniji znakovi su: proteinurija, glikurija (uz normalne razine šećera u krvi), hiperaminocidurija i fosfaturija (moguće prisutna istodobno s hipofosfatemijom). Progresija može uključivati simptome kao što su poluri, polidipsija i slabost proksimalnih mišića. U rijetkim slučajevima može se pojaviti hipofosfatemična osteomalacija s nelokaliziranim koštanim bolestima, povisjenom razinom alkalnog fosfataze u serumu i stres frakturama. Važno je imati na umu da se Fanconijev sindrom može pojaviti i bez povisjenih razina kreatinina ili smanjene brzine glomerularne filtracije. U slučaju pojave nejasnih simptoma, potrebno je uzeti u obzir Fanconijev sindrom te provesti odgovarajuće pretrage. Pedijatrijska populacija: Sigurnosni profil u pedijatrijskim bolesnika kvalitativno je sličan onome u odraslim, stoga se upozorenja i mjere opreza također odnose i na pedijatrijske bolesnike. Za kvantitativne razlike u sigurnosnom profilu vidjeti dio 4.8 SmPC-a. Dugoročna sigurnost primjene Tecfidera u populaciji pedijatrijskih bolesnika nije još ustanovljena. Nuspojave: Vrlo često: navala crvenila, prolej, mučnina, bol u gornjem dijelu abdomena, bol u abdomenu, ketoni u urinu, Često: gastroenterit, limfopenija, leukopenija, osjećaj žarenja, navala vrucine, povraćanje, dispepsijska, gastritis, poremećaji probavnog sustava, porast AST, porast ALT, pruritus, osip, eritem, alopecija, proteinurija, osjećaj vrucine, prisutnost albumina u urinu, snižen broj leukocita. Prije propisivanja lijeka molimo pročitajte zadnji odobreni sažetak opisa svojstava lijeka i uputu o lijeku. Način izdavanja: Lijek se izdaje na ograničeni recept Nositelj odobrenja: Biogen Netherlands B.V., Prins Mauritslaan 13, 1171 LP Badhoevedorp, Nizozemska Brojevi odobrenja: EU/1/13/837/001-003 Datum revizije teksta: svibanj, 2022.

Za više informacija molimo kontaktirajte:

Izv.Prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim.dr.med.
091/4600-138; vlasta.duranovic2@gmail.com

**Zadnji rok za prijavu 25.2.2024.
preko web stranice Akademije za razvojnu rehabilitaciju.**

PRIJAVI SE

www.akademija-rr.hr